750/06

Den 12. juni 2006 blev i sag nr. 67.574:

xxxxx xxxxxx xxxxxxxxxxxx
xxxxx xxxxxxxxx xxx x
xxxx xxxx

mod

Skandia Danmark
Stamholmen 151
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Skandia Danmark, tidligere Kgl. Brand, klager over selskabets afvisning af at udbetale ydelser og bevilge præmiefritagelse i forbindelse med anmeldt erhvervsevnetab.

Selskabet har afvist udbetaling med henvisning til, at forsikringen dækker klagerens generelle erhvervsevne, og at denne ikke er nedsat i dækningsberettigende grad.

Det fremgår af sagen, at klageren er født i 1955, og at han, da han tegnede forsikringen, arbejdede som pavabehandler / sprøjteoperatør.

Den 20/3 1995 udfyldte og underskrev klageren en begæring om tegning af livsforsikring i Kgl. Brand. I forbindelse med en ændring af forsikringen har klageren den 18/12 1995 udfyldt og underskrevet en ny begæring. Efter klagerens underskrift er der en del af begæringen, som skal udfyldes af agenturet. Dette er udfyldt og underskrevet af forsikringsmægler K.S.

Klageren har til selskabet oplyst, at han siden 24/11 2004 har oplevet anfaldsvis gyratorisk svimmelhed. Af erklæring dateret 1/5 2005 fra speciallæge i neurologi K.K.P. fremgår bl.a.:

"**AKTUELLE HELBREDSKLAGER:**

Eneste helbredsklage er som anført anfaldsvis svimmelhed, såfremt undersøgte igennem kortere tid skal arbejde med hyperekstenderet nakke.

AKTUELLE FUNKTIONSNIVEAU:

Undersøgte er i stand til at udføre alt arbejde, der ikke indebærer hyperekstension i cevikal-columna.

…

KONKLUSION OG SKØN:

Det er min vurdering, at der her er tale om en såkaldt 'cervikogen vertigo'. Svimmelhedsanfaldene må formodes at være provokeret af gennemblødningsforstyrrelser i vertebro-basilaris-området, fremkaldt af påvirkning af den ene eller begge vertebralarterier under hyperekstensionen af columna cervicalis. Undersøgte er fuldstændig neurologisk symptomfri, såfremt han ikke foretager denne manøvre.

Jeg mener ikke, at sygdomsbilledet er foreneligt med diagnosen otolitsyndrom som ventileret af otolog.

Jeg har i hele forløbet opfattet undersøgtes symptombeskrivelse som reel og har ikke den fjerneste mistanke om nogen aggravation.

I betragtning af at symptombilledet alt andet lige er uændret, siden jeg så ham i marts måned 2005, finder jeg det usikkert, om nogen bedring kan forventes.

Den kliniske bedring, der aktuelt er indtrådt, består blot i, at undersøgte har undladt den pågældende svimmelhedsprovokerende manøvre og i stedet for beskæftiget sig med skrivebordsarbejde og telefonsamtaler.

På det foreliggende vil N.M.C. altså ikke kunne genoptage sit arbejde på normale vilkår, med mindre han vil acceptere svimmelhedsanfald under dette."

Ved skrivelse af 27/6 2005 til klageren meddelte selskabet, at man ikke anså hans erhvervsevne for nedsat med 2/3 hverken i hidtidig beskæftigelse eller i forhold til ethvert erhverv.

Klageren har anført, at han, da han tegnede forsikringen, fik oplyst, at det var hans faginvaliditet, der var dækket. Klageren har i skrivelse af 26/8 2005 til nævnet i tilknytning hertil anført:

"Jeg gør endnu en gang opmærksom på invalidedækningen ifølge assurandør K.S. er tegnet som et livsforsikringsprodukt med grundform 415, og denne dækning er tegnet for mit job som sprøjtemaler (sprøjteoperatør) mod faginvaliditet.

Jeg skal derfor fastholde min ansøgning om ydelser ved sygdom (nedsættelse af min erhvervsevne med 2/3 i mit job som sprøjtemaler) samt præmiefritagelse i henhold til forsikringsbestemmelserne."

Klageren har fremlagt udtalelse fra K.S., som ved tegningen af forsikringen udfyldte den del af begæringen, som skulle udfyldes af agenturet. Af udtalelse dateret 29/9 2005 fremgår:

"Jeg kan oplyse dig om følgende i forbindelse med tegning af pensionsopsparing med tilhørende invaliderente, dødsfaldsdækning og børnerente og gruppelivsforsikring.

Jeg kan bekræfte at invaliderenten er tegnet som grundform 415 med dækning ved nedsættelse af erhvervsevnen med 2/3 og med dertil hørende præmiefritagelse såfremt uheld / sygdom måtte finde sted.

Jeg kan oplyse, at jeg overfor dig i mit salg af ovennævnte oplyste at Kgl. Brand Liv IKKE kunne kræve dig omskolet til andet job, hvis du blev syg i det nuværende job. (som f.eks. hvis forsikringsdækningen var tegnet i et skadesselskab).

Dette var et meget vigtigt argument, som vores daværende chefer gjorde meget ud af at fortælle os om på vores salgsmøder. Overfor assurandørerne fremhævede de lige præcis dette argument igen og igen som et vigtigt salgsredskab overfor fremtidige kunder i Kgl. Brand Liv.

Såfremt det måtte blive nødvendigt eller ønskeligt skal jeg gerne kontakte disse og nogle tidligere kollegaer, som jeg stadig har forbindelse med herom."

Endelig har klageren i skrivelse af 5/12 2005 til nævnet anført:

"For mig er det naturligt at gå til den assurandør der har tegnet forsikringen. Assurandøren repræsenterede jo selskabet i tegningssituationen. Det er jo nødvendigt at jeg kan dokumentere, hvad han har sagt til nævnet.
Jeg mener i øvrigt ikke at forsikringsbetingelserne er så let forståelige som selskabet skriver. Jeg har jo ønsket at forsikre min indkomst. Det arbejde der er normalt for personer i min alder og uddannelse er i min verden undervognsbehandler / sprøjteoperatør.
Jeg kan se af andre afgørelse at jeg ikke er den eneste der overfor ankenævnet har givet udtryk for denne opfattelse.
Faktum er at forsikringen er solgt til mig på denne måde, hvilket selskabets repræsentant bekræfter (Assurandøren).
I øvrig kan jeg ikke arbejde på en arbejdsplads som min, med risiko for at jeg pludselig besvimer p.g.a. svimmelhed."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 15/9 2005 til nævnet anført:

"**Påstand:**
Skandia nedlægger principal påstand om afvisning af sagen, subsidiært påstand om frifindelse for klagers påstand.
…
Anbringender:
Ad den principale påstand:
Klager gør gældende, at han har tegnet en forsikring med dækning mod faginvaliditet (grundform 415). Han anfører, at han ved tegning af forsikringen fik oplyst af assurandør K.S., at han var sikret mod faginvaliditet og ikke erhvervsevnetab i ethvert job.

Det følger af § 4, stk. 1, i vedtægten for ankenævnet, at 'Nævnet kan afvise sager, som på grund af deres principielle juridiske karakter, usikkerhed om bedømmelsen af de fremkomne faktiske oplysninger, tvivl vedrørende dansk eller fremmed rets anvendelse på forholdet eller af andre særlige grund findes at burde afgøres ved domstolene. Nævnet kan endvidere afvise sager, til hvis afgørelse der kræves en særlig

bygningsteknisk, medicinsk eller forsikringsmatematisk fagkundskab. Er en klage eller sagens akter, herunder forsikringspapirerne, affattet på et fremmed sprog, kan nævnet afvise sagen, hvis nævnet ikke har tilstrækkelig kendskab til det pågældende sprog til at kunne behandle sagen forsvarligt'.

Skandia finder, at den foreliggende sag bør afvises efter § 4, stk. 1, idet en afklaring af forløbet af mødet mellem klager og K.S. forudsætter en egentlig bevisførelse med vidneafhøring, herunder af assurandør K.S.

Ad den subsidiære påstand:
Klager gør under henvisning til sin påstand om, at han har tegnet en forsikring med dækning mod faginvaliditet (grundform 415) gældende, at han ud fra oplysningerne i speciallægeerklæringen fra K.K.P. er faginvalid, da han ikke vil kunne genoptage sit arbejde på normale vilkår, medmindre han kan acceptere svimmelhedsanfaldene.

Vi skal til støtte for vores påstand om frifindelse anføre følgende:

Vi skal for det første gøre gældende, at klager ikke har tegnet dækning mod faginvaliditet.

For at grundform 415 kan tegnes sammen med dækningen faginvaliditet, er det en forudsætning, at der indsættes en klausul på ordningen.

Vi vedlægger en kopi af klagers dækningsoversigt (bilag ...). Det fremgår ikke heraf, at klager har tegnet en dækning mod faginvaliditet.

Vi vedlægger endvidere en kopi af forsikringsbegæringerne (bilag …), hvoraf det ligeledes fremgår, at der ikke er indsat en klausul om faginvaliditet.
…
Det må således have stået klager klart, at han var forsikret mod tab af sin generelle erhvervsevne og ikke faginvaliditet. Klager har imidlertid ikke reageret herpå.

Det bemærkes i øvrigt, at klager på ingen måde har dokumenteret sin påstand om, at han er dækket mod faginvaliditet."

Selskabet har i relation til udtalelsen fra K.S. i skrivelse af 29/9 2005 anført:

"Indledningsvis skal jeg bemærke, at det forekommer bemærkelsesværdigt, at K.S. erindrer forløbet af et enkeltstående rådgivningsforløb, der har fundet sted for mere end 10 år siden, så klart.

Skandia har forelagt K.S.' udtalelse for hans daværende chef. Han afviser pure K.S.' udtalelser. Vi vedlægger en kopi af udtalelsen til orientering.

Vi har endvidere forelagt K.S.' udtalelse for 3 tidligere medarbejdere i Kgl. Brand Liv. De oplyser samstemmende, at Kgl. Brand Liv ikke dem bekendt har tilbudt dækning mod faginvaliditet på daværende tidspunkt.

Vi må på baggrund af ovenstående afvise rigtigheden af K.S.' udtalelser. Vi fastholder vores påstand om frifindelse for klagers påstand.

Vi har bemærket, at udtalelsen fra K.S. er skrevet med samme særegne skrifttype, som klager benytter i sine breve til ankenævnet."

Af udtalelse dateret 18/10 2005 fra forsikringsmægler B.B. fremgår i relation til udtalelsen fra K.S.:

"Jeg kan kun afvise de fremførte påstande i denne udtalelse. Enhver med en smule forstand på forsikring ved hvorledes en invaliderente som grundform 415 virker. Det virker besynderligt, som brevet antyder, at der skulle være forskel på den samme grundform i de forskellige forsikringsselskaber.

Påstanden har derfor intet hold i virkeligheden, og såfremt det måtte ønskes, er jeg overbevist om at en del øvrige ledere og medarbejdere fra den gang, vil være behjælpelig med at bekræfte denne påstand. Følgende personer fra midthalvfemserne er i mit nuværende firma:

K.V., E.H., E.W., B.K. samt 2-3 sekretærer. Endvidere har jeg fortsat forbindelse til F.L.P., som nu er i C. Pensionsrådgivning. Slutteligt er jeg bekendt med hvor man kan træffe B.S. og G.B.S., som jeg dog ikke har omgang med."

Klageren har heroverfor i skrivelse af 8/11 2005 til nævnet anført:

"Jeg har talt med Exam. Assurandør K.S., og han oplyser mig, at INGEN af de af Dem nævnte personer har været tilstede på Kgl. Brand, Regionskontor i Å. til de interne salgskurser afholdt af Regionsdirektør / regionsleder S.A. og dennes souschef."

Selskabet har på baggrund heraf indhentet en udtalelse fra S.A., som i skrivelse dateret 19/10 2005 har anført:

"Det er jo efterhånden mange år siden at jeg var ansat i daværende Kgl. Brand som chef for ass. K.S. Det er klart, at jeg kan/kunne ikke vide hvordan S. formulerede tingene i hans salg overfor kunderne. Det som han anfører i brevet er jo til dels rigtigt, forstået på den måde, at det er/var jo ikke forsikringsselskabet som krævede omskoling af en uarbejdsdygtig kunde - men derimod det offentlige som kan gøre det. Tingene er jo sådan, at såfremt en person bliver uarbejdsdygtig, og efterfølgende kommer i det offentlige system, så vil man jo herfra til hver en tid tage en vurdering af personen - kan han/hun omskoles til et andet erhverv, og det er jeg ikke i tvivl om, at sådan har det altid været. Om så S. har fået dette formuleret til noget andet - det må så være for hans egen regning.

Bliver en person omskolet og arbejdsdygtig i et andet erhverv, så vil invaliderenten kunne stoppes, uanset om den er tegnet i skade eller livselskab. En undtagelse herfor kan være ordninger tegnet med faginvaliditet - men jeg erindrer ikke at sådanne kunne tegnes i Kgl. Brand."

Vedrørende sit erhvervsevnetab har klageren anført, at selskabet på baggrund af speciallægeerklæringen må anerkende, at hans erhvervsevne som sprøjtemaler er nedsat med 2/3. Klageren har i skrivelse af 26/8 2005 til nævnet i tilknytning hertil anført:

"1. Skandia Pensions svar er ukorrekt i forhold til Speciallæge K.K.P.'s, idet jeg henviser til ovennævnte citat fra dennes skrivelse. Jeg kan ikke forstå 'Skandia Pen-

sions konklusion på baggrund af foretagne lægelige undersøgelser og lægelige vurderinger, som bekræfter, at jeg IKKE kan fortsætte mit job som sprøjtemaler, med undtagelse af at jeg accepterer mine svimmelhedsanfald, og blot undgå at indtage den svimmelhedsprovokerende manøvre. JEG KAN OG VIL NATURLIGVIS IKKE ACCEPTERER MINE SVIMMELHEDSANFALD!!

2. Jeg skal på det kraftigste anføre, at jeg går med hovedet bagover bøjet i 90 % af den tid, det tager at sprøjtemale en bil med pava. Min belastning på nakken og denne hovedstillingen i forbindelse med sprøjtemalerarbejdet er som oplyst 90 % af tiden, og derved fremkommer svimmelhedsanfaldene, som gør det umuligt for mig at arbejde som sprøjtemaler.
   Efter speciallægens vurdering jfr. Skandia Pensions skrivelse af 27.6.2005 har jeg noteret at Skandia Pension skriver Citat: 'det er uhensigtsmæssigt at genoptage arbejdet som sprøjtemaler, hvis jeg IKKE kan acceptere mine svimmelhedsanfald.

3. Skandia Pensions konklusion om Citat: 'At der er indtrådt en klinisk bedring, således at svimmelhedsanfaldene udebliver, når jeg undgår arbejde med den pågældende svimmelhedsprovokerende manøvre og i stedet beskæftiger mig med skrivebordsarbejde og telefonsamtaler'. Citat slut.

   Til dette kan jeg kun anføre, at jeg IKKE kan tjene penge ved at passe telefon og skrivebordarbejde, og at jeg tegnede forsikringen i forventning om at denne dækkede mig i henhold til forsikringsbetingelserne, hvis jeg blev syg / faginvalid.

   Jeg henviser atter til Speciallæge K.K.P.'s konklusion og skøn Citat: 'På det foreliggende vil N.M.C. altså IKKE kunne genoptage sit arbejde på normale vilkår, med mindre han vil acceptere svimmelhedsanfald under dette'. Citat slut."

I relation til klagerens erhvervsevnetab har selskabet i skrivelse af 15/9 2005 til nævnet anført:

"Skandia finder ikke, at klager har dokumenteret, at hans erhvervsevne er nedsat i dækningsberettiget grad.

Der er konstateret normale forhold i speciallægeerklæringerne, bortset fra anfaldsvis svimmelhed, når klager igennem kortere tid skal arbejde med hyperekstenderet nakke. Klager er fuldstændig neurologisk symptomfri, såfremt han ikke foretager denne manøvre. Klager er i stand til at udføre alt arbejde, der ikke indebærer hyperekstension i cervikal-columna."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse, hvor assurandør K.S. og øvrige medarbejdere fra selskabet kan afhøres. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter, må nævnet derfor afstå fra at videre-behandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen